

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keizerberg 54, Amsterdam-Z.

Opggericht 1 januari 1881

OP DE DOKTERSSTOEL

Drugvoorlichters willen, zo bemerkt men hier en daar, maar wat graag op de stoel van de dokter zitten. Nu zullen we er maar even aan voorbijgaan, dat men bij een bepaalde drugvoorlichting het trouwe kopje koffie van de huisvrouw maar meteen ook als „drug” aanwijst. Als dat al een drug is, dan kan marihuana of LSD ook niet zo erg zijn, zullen kinderen die deze voorlichting krijgen, kunnen concluderen.

In Amstelveen is voor een aantal tweedeklassers van huishoudscholen en technische scholen een drugvoorlichtingsproject uitgevoerd, waarbij de docenten de helpende hand kregen toegestoken van de Anne Frankstichting.

Het zijn onze zaken niet, wanneer vormingsleidster Maartje van Hengel aan de werkgroep druggebruik van de gemeente Amstelveen uitlegt, dat zij er niets voor voelde om op de scholen de waarschuwend vinger op te heffen om de gemeente zo te helpen in de strijd tegen het zo gevreesde druggebruik. Aldus lezen wij het geformuleerd in het dagblad *De Tijd*, dat een gesprekje had met vormingsleidster mej. Maartje van Hengel van de Anne Frankstichting.

Maar wanneer deze vormingsleidster verder mededeelt, dat het haar nog al wat moeite kost om de leerlingen te overtuigen dat het veel gevaarlijker is wanneer hun moeder elke avond slaapmiddelen moet slikken dan wanneer hun broer zo nu en dan marihuana rookt komt ze wel heel duidelijk op een terrein dat het hare niet is.

Ze gaat op de stoel van de dokter zitten en vindt het niet nodig dat een patiënt de voorgeschreven slaapmiddelen gebruikt. Daar heeft ze zich niet mee te bemoeien, want een vormingsleidster kan onmogelijk weten waarom de arts die slaapmiddelen heeft voorgeschreven. Wij vinden de vergelijking tussen de slaapmiddelen van de moeder en het „stikkie” van de oudere broer in deze vorm bovendien

Kruiden -mits in goede handen!- zijn goud waard, toont Floriade

OP DE FLORIADE te Amsterdam wordt in de Artsenijhof de relatie belicht tussen planten en de geneeskunst. Kruiden zijn nog wel eens de laatste tijd door kwakzalvers in discredit gebracht maar van welk een waarde zijn sommige planten en heesters niet voor de geneeskunst. De Artsenijhof is een van de honderden kleine attracties, die bij alle grote zaken op de Floriade, licht over het hoofd worden gezien. Nu ligt de Artsenijhof bijzonder gunstig, vlak bij de Amstelhal en er komt dus toch heel wat bezoek.

„Paardebloemen”, zegt een meisje tegen haar moeder. „Moet je zien, paardebloemen”. „Lekker voor de k'nijnen”, beaamt moeder. Haar oog valt echter op een bordje . . . „'t is tegen leverkwalen”, vult ze aan.

Naast gewone paardebloemen is er ook de heel bekende smalle weegbree en de al even gewone hondsdrif. Ook klein hoefblad, onkruid van de berm. Alle planten, die stoffen bevatten goed voor behandeling van aandoeningen van de luchtwegen en de ademhalingsorganen. In vakjes zijn de kruiden bij elkaar gebracht, zo te zeggen ziekte bij ziekte.

Tijdens een presentatie van dit deel van de tentoonstelling vertelde de

een triest voorbeeld van het manipuleren van kinderen.

Maar mejuffrouw van Hengel gooit er nog een duchtig schepje bovenop. Want, vervolgt ze, het lukte haar wel de leerlingen te overtuigen en, klap op de vuurpijl „Laatst kwam een jongen trots vertellen dat hij zijn moeder zover had gekregen dat ze geen slaapmiddelen meer wilde gebruiken”.

Nog één vraag: hoe zit het eigenlijk met de medische inbreng bij dergelijke voorlichtingsprojecten? Want het lijkt wel eens nodig om de vinger waarschuwend op te heffen tegen vormingsleidster Maartje van Hengel om niet op de stoel van de medicus te gaan zitten.

vicevoorzitter van de Kon. Ned. Mij tot bevordering der pharmacie, de heer J. Sanders het een en ander over de geneeskrachtige planten. De idee dat kruiden ongevaarlijk zijn, zoals sommigen menen, omdat het een natuurprodukt is gaat natuurlijk niet helemaal op — er zijn ook vergiftige planten, zoals de gevlekte scheerling, waaruit de gifbeker werd bereid, die de ter dood veroordeelde Socrates moest drinken.

Vingerhoedskruid

BIJ HET DIRECTE gebruik van kruiden en plantendelen is de moeilijkheid van de dosering voor de hand liggend. Toch heeft men technieken ontwikkeld om in tal van gevallen deze moeilijkheden te overwinnen. Men denke slechts aan de herkomst van de plant, de bodem, het klimaat — dat kan heel wat verschillen opleveren. En de medicus geeft graag precies de juiste dosis. Een voorbeeld waarbij de standaardisering van het produkt goed is geslaagd, levert het Vingerhoedskruid, de digitalis voor de hartpatiënten — een bloem, die uiteraard in de Artsenijhof op de Floriade niet ontbrak! Ondanks de snelle groei van de synthetische verbindingen is nog altijd een groot aantal stoffen in de apotheek van plantaardige afkomst.

Merkwaardig is de signatuurleer. Volgens die leer zou een plant met hartvormige bladen ook goed zijn voor hartziekten. Er zijn gevallen waarin er toch iets van uitkomt. De zig-zagwortel van de Rauwolfia helpt tegen slangenbeten. Eerst een jaar of vijftien geleden heeft men uit de Rauwolfia een middel kunnen vrijmaken dat leidt tot verlaging van de bloeddruk namelijk reserpine, thans een algemeen toegepast geneesmiddel.

Vooral in Amerika heeft men op het ogenblik veel belangstelling voor de geneesmiddelen van primitieve volkeren. De papoea's dronken een thee van bloemen van orchideeën om bescherming te krijgen tegen polio en

VERVOLG OP BLZ. 36

Wichelroedeloper kraamt onzin uit in Hondencyclopedie

HET DOET VREEMD aan onder het hoofd Wichelroede in Toepoels Hondencyclopedie een artikel aan te treffen over ongezonde „storingsvelden”, die dan uiteraard wel, zo valt er uit af te leiden, door een wichelroedeloper moeten worden opgespoord.

Toepoels Hondencyclopedie, waarvan zojuist onder redactie van Martin van der Weyer bij H. J. W. Becht te Amsterdam de vierde druk verscheen, is, kynologisch gezien, 'n bijzonder mooi naslagwerk, tegen de 600 bladzijden groot (de prijs bedraagt f 55,—). Er staat een aantal wetenschappelijk verantwoorde artikelen in over zaken als erfelijkheidsleer en evolutieleer. Prof. dr. W. K. Hirschfeld, de Utrechtse geneticus en voorzitter van de gezaghebbende Raad van Beheer op Kynologisch gebied, herschreef een aantal belangrijke artikelen voor dit standaardwerk.

En dan komt ergens helemaal achterin onder het trefwoord Wichelroede de heer J. W. Verloop (een in onze kolommen niet helemaal onbekende naam, de heer Verloop houdt zich bezig met de wichelroede!) aan het woord.

Overoud volksgeloof

EERST EVEN: hoe behandelen andere naslagwerken de Wichelroede? In de Algemene Winkler Prins (de grote nieuwe is nóg niet tot de W ge-

KRUIDEN OP DE FLORIADÉ VERVOLG VAN BLZ. 35

ook ons St. Janskruid moet daar een zekere bescherming tegen bieden. In Columbia kent men plantenbrouwsels, die een voorbehoedende uitwerking hebben niet ongelijk aan „de” pil.

„De plant is”, aldus de heer Sanders, „nog lang niet uitgerangeerd, ook al hebben veel chemische geneesmiddelen stoffen uit planten vervangen”. En hij vermoedde dat er in de plantenwereld nog wel meer aan geneeskraft is te vinden.

Ook bij het vervaardigen van likeurs en kruidenbitters gebruikt men planten. Men denke eens even aan de jeneverbes! In kruidenbitters ontbreekt zelden de kalmoeswortel, een eetlustopwekkend middel, dat door tabakspruimers in de oorlogsjaren wel werd gebruikt toen de goede negrohead niet meer verkrijgbaar was. Lekker scherp op de tong, gezonder dan tabak, maar een honger dat ze leden. . . I

komen, nog even wachten!) lezen wij de volgende definitie:

„*gevorkte houten roede (bij voorkeur van de hazelaar), die volgens het volksgeloof in de hand van de wichelroede-loper het vermogen bezit, in de grond verborgen schatten, water enz. aan te wijzen.*”

Er volgt dan nog een toelichting, waarin gezegd wordt: „Dit geloof is overoud. Wichelroedelopers schrijven hun waarnemingen dikwijls toe aan aardstralen. De parapsychologie vat het draaien van de wichelroede op als een analogon van de „tafeldans” (van de spiritisten, red. M.t.d.K.). „Het dient dus”, aldus de encyclopedie, „beschouwd te worden als een vorm van motorisch automatisme. In de meeste gevallen is het uitslaan van de wichelroede afhankelijk van bepaalde voorstellingen van de looper. Als hij gelooft zich bijvoorbeeld boven water te bevinden slaat de wichelroede uit.”

Voor zoete koek

MAAR IN HET artikeltje in de hondencyclopedie geen kritisch woordje over de wichelroede. O neen: er straalt een hecht geloof uit in de mogelijkheden van de wichelroede. J. W. Verloop geeft dan een wonderverhaal te berde, dat voor zoete koek is opgenomen in Toepoels Hondencyclopedie.

Het komt er op neer, dat bij stroming van water door de wrijving in de aardbodem elektrische ladingen ontstaan. Daardoor krijgt men een storing in het elektrisch veld van de aarde. Zodoende wordt de luchtlaag er boven geïoniseerd (valt zo met het blote oog toch niet te controleren!, red. M.t.d.K.), wordt elektrisch geleidend (en geen hond zal aanslaan!, red. M.t.d.K.) waardoor een storing ontstaat in het atmosferische elektrische veld, waarbij dan een afvloeiing van krachten naar de aarde optreedt.

Komt nu een wichelroedeloper in een dergelijk storingsveld, aldus nog steeds het artikel van J. W. Verloop, dan kan men zich voorstellen dat bepaalde zenuwprikkels een onbewuste spierreactie veroorzaken, waardoor de wichelroede gaat draaien. De roede is dan niet anders dan een indicator, zegt Verloop, vandaar dat sommige wichelroedelopers in staat zijn zonder roede storingsvelden te ontdekken.

Storingsvelden

EN MEN BEGRIJPT wat er met die storingsvelden aan de hand is. De lichaamscellen, al zijn het alleen maar

Geen paardebloemengeur meer in insecticiden

AAN BESTRIJDINGSMIDDELEN tegen insecten, voor huishoudelijk gebruik bestemd, mogen in de naaste toekomst geen geurtjes meer worden toegevoegd. De geuren van bos en heide of van paardebloemen waren aan deze bestrijdingsmiddelen toegevoegd, waardoor het gevaar bestond dat men er al te veel van rondspoot. Minister Stuyt heeft dit geantwoord op vragen uit de Tweede Kamer.

Ook zal de term „luchtverfrisser” niet meer mogen worden toegevoegd aan deze bestrijdingsmiddelen, die van huis uit een mufte, weinig aangename luchtje verspreiden.

de cellen van sommige organen, zullen er op „reageren”. „Men zou kunnen aannemen, dat men dan een kracht mist, die voor het levensonderhoud nodig is”, ontdekt de schrijver. Foei, o foei: dan teert men op zijn reservekrachten totdat ook deze verbruikt zijn, waarna dan de lichaamsstoornissen zullen optreden, het eerst op de zwakste plaatsen van het lichaam. Dit zal natuurlijk zo stelt J. W. Verloop ons gerust, alleen gebeuren bij een herhaald langdurig verblijf op dergelijke storingsvelden.

Dat geldt natuurlijk niet alleen voor mensen maar ook voor dieren en planten en, omdat de heer J. W. Verloop deze onzin samenflanst voor 'n hondencyclopedie, geldt het „zeker voor onze honden”. Een nachthokkennel in een dergelijk storingsveld kan bij de hond kwalen veroorzaken, waar de dierenarts geen raad mee weet. „Verandering van plaats is de enige remedie”, doceert de heer Verloop.

Katten, mieren, bijen

ER ZIJN ECHTER uitzonderingen bekend. Zo zal een kat juist aan die storingsvelden de voorkeur schenken en gezond blijven. Mierenhopen en bijenzwermen vindt men alleen op een dergelijk storingsveld. . .

Het zoveel gebruikte woord aardstralen vindt de heer Verloop misplaatst. Ja, men kan wel aannemen dat er geen enkele straling bestaat, die de wichelroede doet uitslaan, zelfs de radio-actieve niet. De wichelroedelopers merken er niets van, dat dergelijke kistjes zijn geplaatst of niet. De waarde is dan wel naar rato, constateert onze wichelroedeloper, aan het slot van al de baarlijke nonsens die hij over zijn „storingsvelden” heeft uitgekraamd.

Onbegrijpelijk dat het zijn weg heeft gevonden in een serieus werk als Toepoels Hondencyclopedie.

Peter Hurkos verdient goed geld in HOLLYWOOD

ZO OMTRENT EEN jaar geleden verscheen bij Teleboek N.V. te Bussum een boek „Het derde oog van Peter Hurkos”, geschreven door de Amerikaanse Norma Lee Browning. 't Is een in typisch Amerikaanse stijl geschreven boek, helemaal gericht op de smaak van dat deel van het Amerikaanse publiek, dat graag een „success-story” leest. Het lezen van biografieën van grote mannen werd en vermoedelijk wordt daar graag bij de opvoeding aanbevolen het goede voorbeeld, weet-U. Dit is een van de redenen, waarom biografieën daar te lande zoveel meer worden uitgegeven dan te onzent. Het heeft zijn goede kanten - maar ook de charlatans weten er van te profiteren.

DE JOURNALIST WIM AERTS, die het boek over Peter Hurkos las en er een artikel van een pagina over publiceerde in het Dagblad voor Noord-Limburg („Tant de bruit pour une omélette!”) las het in één ruk ten einde. Een werkelijk verbluffend relaas, zo schrijft hij, met een overstelpende hoeveelheid feiten, waaraan niet valt te tornen. Niet valt te tornen, maar wie bewijst dat?

Omdat Hurkos zich een klandisie heeft verworven in Hollywood, waar, in die wonderlijke maatschappij van artiesten en wie er om heen hangen, met de wisselvalligheid van het lot, die de filmkunstenaar bedreigt, het niet aan bijgeloof ontbreekt? Omdat hij nu een toeverlaat is voor filmsterren en artiesten, van hoog tot laag? Dat feit stemt ook dr. W. H. C. Tenhaeff wat verdrietig, hoewel diens ster, Gerard Croiset, toch een flinke grijpstuiver verdient als onbevoegd uitoefenaar van de geneeskunst. „Hij is beslist paragnostisch begaafd”, aldus de Utrechtse emeritus-hoogleraar in de parapsychologie over Peter Hurkos, „maar maakt misbruik van zijn gave omdat hij er geld mee verdient”.

Bij Peter te biecht

DE HULP van Peter Hurkos werd volgens het boek geroepen voor de gruwelijke moordpartij op de actrice Sharon Tate en haar gasten. Lucy Ball vroeg Peter Hurkos om raad — zou het verstandig zijn haar kinderen op te laten treden in haar befaamde shows? Nou en of, zei Peter Hurkos en het duo is een groot succes geworden in de shows.

Mickey Rooney wilde van Peter Hurkos weten of het verstandig was voor de zesde keer te trouwen. Daar had Peter Hurkos een zwaar hoofd in en als Mickey Rooney het ons gevraagd had zouden we hem stellig hebben gezegd: Beste jongen, over drie maanden heb je er spijt van en een scheiding gaat je weer een bom duiten aan alimentatie kosten. Maar nee hoor: Mickey Rooney vroeg het ons niet en naar Peter Hurkos, die precies hetzelfde zei, luisterde hij niet. Hij trouw-

de en drie maanden later „lag” hij weer in scheiding.

Natuurlijk, zo'n boek verkoopt lekker, met die foto's erbij. En het leest ook lekker. Maar of zo'n opeenstapeling van feiten nu werkelijk overtuigt? Kom nou . . .

Pieter van der Hurk werd op 21 mei 1911 in Dordrecht geboren. Zijn vader was huisschilder. Op 10 juli 1941 hielp hij zijn vader bij het verven van een groot gebouw in den Haag. Hij gleed van de ladder en smakte op straat. Hij liep daarbij een zware hersenschudding en ernstig zenuwletsel op. Hij verloor ook een deel van zijn geheugen. Maar na een hersenoperatie deed hij telepathische waarnemingen — ja, zelfs nog in het ziekenhuisbed „zag” hij dingen, zo beweert het boek over Hurkos.

Wat is er nu waar?

NA HET VERSCHIJNEN van de verschillende recensies heeft dr. G. Zoráb in Het Vaderland een nogal ontvullende visie op het geval Peter Hurkos gegeven. Dr. Zoráb deed in 1946 samen met prof. dr. Tenhaeff onderzoek naar paranormale verschijnselen verband houdende met de oorlog en oorlogshandelingen. Piets oudere broer was variété-impresario en had Pieter van der Hurk zo goed opgeleid, dat deze met succes kon optreden als variété-helderziende. Hij beschreef geblinddoekt foto's en voorwerpen, vulde tekeningen op een bord aan, etc. Hij boekte steeds voor 100 pct. succes. „Dat moet iedere parapsycholoog al te denken geven”, aldus dr. Zoráb, „daar de echte helderziendheid of paragnosie zich nooit feilloos openbaart en steeds met een aantal mislukkingen gepaard gaat”. Bovendien weigerde Hurkos met grote beslistheid de te behandelen foto's en dergelijke achter zijn rug te houden, zeer waarschijnlijk omdat hij dan niets zou kunnen zien door de spleetjes in zijn blinddoek.

Buiten het toneel was hij ook te consulteren, haar hij heeft, weet de heer Zoráb te vertellen, aan hem bekende liederen, die hem vroegen naar het lot van hun weggevoerde gelieven, nooit een juist antwoord kunnen geven. Omstreeks een jaar later is Hurkos naar Antwerpen vertrokken.

Daar heeft de journalist P. Polder hem een lange tijd kunnen observeren. Polder kwam tot de conclusie dat de toneelhelderziendheid van Hurkos geheel op trucs en hulp van handlangers berustte.

Polder heeft toen ook al het verhaal over de helderziendheid in het ziekenhuis (Zuidwal in den Haag) proberen te controleren, maar dit leidde tot niets. Het zou de heer Zoráb dan ook niet verbazen, wanneer 't gehele verhaal verzonnen was. Daar heeft Peter Hurkos trouwens een handje van. Hij heeft bijvoorbeeld ook zijn heldendaden in de Ondergrondse verhaald aan een auteur en daar kwam een boekje over uit „The story of Peter Hurkos” (Londen 1961). Daarin heeft Hurkos wel heel sterk op zijn fantasierijke duim gezogen, constateert Zoráb, die tenslotte heel voorzichtig als zijn eigen oordeel te kennen geeft „In grote mate een charlatan, in kleine mate paragnostisch begaafd”.

Genezen door dansen

EEN MERKWAARDIG VOORBEELD van magie viel te zien in een dansprogramma, waarmee het Bulgaars folkloristisch ensemble uit de Bulgaarse havenstad Warna in de afgelopen zomer op verschillende plaatsen in den lande optrad. Een dans, genaamd „kalouchari”, had als basis, aldus het programmablاد, een „oud folkloristisch gebruik”. In werkelijkheid was het een schoolvoorbeeld van een bepaalde vorm van witte magie.

In een langzame dans drukken eerst de vrouwen hun bezorgdheid uit voor de genezing van twee kinderen, die in een lange witte hanson het podium op worden gedragen. Dan komen de kalouchari's met hun stokkendans, die zeer energiek de dansvloer gaan beheersen. Kenmerkend is hoe een aantal stokken in een krans worden gelegd rondom de plaats waar de twee kinderen staan: een soort toverkrans.

De zieke kinderen worden geboeid door de felle dansen van de kalouchari's, een kalouchari neemt de kinderen bij de hand en draagt daarbij — symbolisch, aldus 't voorzichtige programmablاد — een deel van zijn gezondheid over op de kinderen, die hij aanspoort te dansen. „Onder deze invloed genezen de kinderen en zijn allen verheugd”; de vrouwen en de gespoorde mannen met hun lange stokken.

Het programma van de Bulgaarse groep werd o.a. opgevoerd in het openluchttheater in het Vondelpark te Amsterdam.

Nu is er iemand, die aardstralen met een kastje kan meten

IN VOORBURG WOONT een man, die in staat is de aardstralen te meten. Dat is de heer Dick G. Barendse, die een baan bij een Delfts laboratorium heeft opgegeven om zich helemaal met de aardstralen bezig te houden, die hem, volgens het huis-aan-huisblad *Aspekt*, nu al zo'n jaar of tien in hun ban houden. Ze houden hem nu niet in leven — het gezin moet rondkomen van de inkomsten van mevr. Barendse, die verpleegster is. De medici die hij met zijn vinding benaderde, bleken echter weinig onder de indruk van deze uitvinding van de bijna 40-jarige electronicus, die een literatuurlijst van zo'n 600 boeken bij elkaar heeft gebracht om de „aardstralen” eens aan de tand te voelen. „Hij wil”, en wij citeren nog altijd het weekblad *Aspekt*, „met die occulte troep niets te maken hebben”. Neen, de zuivere wetenschap . . .

Maar . . . ondertussen: hij ontdekte ook in zijn eigen slaapkamer in dat brave Voorburg aardstralen. „Nadat we het bed verplaatst hadden”, zo vertelt hij, „bleek na enige tijd dat de rug- en buikklachten van mijn vrouw verdwenen. De baan liep precies over dat deel van haar lichaam”.

Een verklaring kan hij niet geven. Dat moeten de medici maar doen, vindt hij. De medici moeten de electronici overtuigen van het belang van apparatuur voor het opsporen van aardstralen. Eerst dan wil Dick Barendse naar buiten treden met zijn vinding en wat hij er precies mee doet.

Hij is aan 't oenken

ALS MEN HEM vraagt wat hij meet, zegt hij „oenken”. Dat is een nieuw woord. Want het enige waarop Barendse uit is, beweert hij, is een mentaliteitsverandering van de medici. De beunhazen wil hij er buiten laten, want die willen maar grof geld verdienen aan zijn vinding.

Dick Barendse en zijn vrouw hebben tal van medici brieven geschreven maar de belangstelling bleek niet groot. Ja, die was „miniem”. Hij beweert overigens al contact met medi-

ci te hebben gehad, maar die willen geen reclame voor de zaak maken, omdat ze bang zijn te worden uitgelachen.

Natuurlijk, vervolgt hij, zullen er mensen zijn, die beweren, dat de mensen, die wij hebben geholpen zich door suggestie beter zijn gaan voelen. „Maar hoe verklaren die mensen dan, dat baby's per se uit de baan van de aardstraal zullen kruipen en 's ochtends zittend of half uit het bedje ontwaken? Heus, mensen, die allerlei pijnklachten hebben, niet kunnen slapen of bijvoorbeeld meermalen stijf ontwaken moeten hun bed eens anders opstellen. Dat kan een verbetering met zich mee brengen”.

Dan valt het geduchte woord: kankerhuizen. Dat is het sterke voorbeeld

Weinig tandpasta en veel aspirientjes

PER GEBIT WORDEN per jaar ongeveer twee tubes tandpasta gebruikt, becijferde de Amsterdammer dr. Sollewijn Gelpke. De Nederlanders hebben namelijk in 1970 — latere gegevens zijn nog niet bekend — voor 150 miljoen gulden aan tandpasta gekocht. Voor reukwerken en cosmetica besteedde ons volk in een jaar tijds 650 miljoen gulden. Aan haarlak gaf men meer uit dan aan tandpasta, namelijk f 62 miljoen, shampoos vergden f 34 miljoen, de make-up van ogen en wenkbrauwen vroeg eveneens 34 miljoen gulden. Volgens een berekening in Elseviers Magazine van 13 november 1971 slikt ons volk per jaar 740 miljoen aspirientjes: 37 miljoen buisjes oftewel met dertien miljoen inwoners bijna drie buisjes per hoofd van de bevolking. De „dubieuze huisvriend” noemde Elseviers Magazine het aspirientje.

van Barendse. Een vrouw, die door de doktoren al opgegeven was, verhuist en komt er weer helemaal boven op. Metingen met het apparaat door Barendse uitgedonden wijzen uit, dat haar bed op 'n aardstralenbaan heeft gestaan. „In sommige dorpen kent men 't begrip „kankerhuizen”. Enkele van die huizen heeft Barendse onderzocht: de resultaten zegt hij, waren verbijsterend, de huizen hadden veel straling.

Mummies van Wiewerd

DE GRAFKELDER te Wiewerd in Friesland met de gemummificeerde lijken heeft hij ook met zijn apparaat onderzocht, aldus het artikel van Henk van Capelleveen in het huis-aan-huisblad *Aspekt*. En natuurlijk, het zal de lezer niet verbazen, het gonsde daar in Wiewerd van de aardstralen. Mensen ziek maken, lijken mummificeren — de kracht van de aardstralen is waarlijk wonderbaarlijk! En een slechte zomer? Ongetwijfeld werk van de aardstralen!

Aan roedelopers geloofde Barendse niet zo bijzonder. Hij is begonnen met het plaatsen van een advertentie: wichelroedeloper gevraagd. Maar niemand meldde zich. Later kwam hij in contact met een wichelroedeloper in Brabant. Die wees in een bos de aardstralen aan. Barendse en zijn vrouw legden stiekum in het bos denneappels neer, waar de wichelroede uitsloeg. Zodoende konden zij controleren of de wichelroedeloper inderdaad telkens dezelfde plaatsen aanwees. En met de zo gevonden aardstralen ging Barendse experimenteren. „Na enkele mislukkingen gelukte het hem, een apparaat te ontwikkelen, waarmee hij de stralen kon opmeten en vinden. Dat is dus zagezeid het „oenken”. Daar waar de wichelroede uitsloeg bleek ook de wijzer van het meetapparaat van Dick Barendse uit te slaan. Maar — het apparaat doet het beter, dat wel. Al blijven de aardstralen fantasie.

Adresverandering

Verzuim niet bij adresverandering even de wijziging mede te delen aan het correspondentieadres Oranjelaan 6 te Hilversum! Dan behoeft U niet bevreesd te zijn één nummer van dit interessante maandblad te moeten missen.

Bestuur van de Vereniging tegen de Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, **Arts** te Hilversum, **Voorzitter**; Mevr. J. W. J. Vermeulen, Berkenrodestraat 23 te Haarlem, **Secretaresse**; L. Brest te Amsterdam, **Penningmeester**; Mr. J. E. Goudsmit, **Kantonrechter** te Haarlem; P. H. A. Poll, **Dierenarts** te Zeist; Mr. J. D. van den Berg, **Vice-President Arrondissements-Rechtbank** te Arnhem; J. E. Bultter, **Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid** te Zwolle; P. L. Stal, **Arts** te 's-Gravenhage; J. M. de Haas, **Tandarts** te Heemstede; Mej. Drs. P. H. van Marle, **Apotheker** te 's-Gravenhage; J. W. Gosker, **Inspecteur van Politie** te Arnhem; J. Noord te Amsterdam; Adviserend bestuurslid: Dr. S. Lelie, **Geneeskundig inspecteur van de Volksgezondheid** in Zeeland, Middelburg.

Lidmaatschap van de Vereniging Incl. Maandblad min. f 10,—; voor studerende f 2,50. Adres voor het opgeven van leden en abonné's: Oranjelaan 6, Hilversum. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, Amsterdam-Zuid. Postgiro van de Vereniging 32237 te Amsterdam. Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA B.V.
Amsterdam

BLZ. 38

Abonnement per jaar franco per post
bij vooruitbetaling f 10,—;
studerenden f 2,50

Correspondentie Oranjelaan 6, Hilversum.